

Skuteční přátelé mezi množstvím kolemjdoucích

Věrného přítele si važte, neboť věrných přátel bývá vskutku velmi málo, a jestliže na cestě potkáte spřízněnou duši, nenechte ji kolem sebe jen tak projít – je docela možné, že je to pravý přítel, který nám byl souzen. Zřejmě z vlastních životních zkušeností víte, že jste potkali spoustu kolemjdoucích, ale jen velmi málo přátel, přičemž ještě méně bylo těch, kteří zůstali ve svém vělém přátelském vztahu k vám pevní a neměnní. Přesto v životě nastávají osudová setkání, a proto dbejte na to, abyste je nepropásli. Při osudových setkáních se objeví moudrá radost. Lidé si jen zřídka uvědomují, že setkání s jinými lidmi mají hluboké kořeny. Hřejivé vzpomínky zazáří jako okamžité záblesky. Někdy se však v jejich důsledku zrodí nepříjemné rozpaky, jako by ty vzpomínky byly čímsi, co nemá v běžném životě místo, proto je třeba dojmy třídit uvážlivě a opatrně. První dojem bývá většinou správný, kromě něj však existují i další různorodé vzpomínky, při nichž se i charakteroví lidé mohou objevit v tom nepravém světle. To zmiňuji proto, abyste se vyvarovali unáhlených úsudků. Už jste se asi sami přesvědčili o tom, jak často vaši přátelé považují náhodné aspekty za důležité.

V osudových setkáních vždy ožívá minulost. Podrobnosti nevznikají ve vědomí, ale pocity neumírají, nýbrž žijí a projevují se ve vzájemných vztazích. Láska i nenávist dokážou překonat celé věky. Setkání s přítelem, který nám byl souzen, přináší mnoho radostí. Mnoho dobrého nacházíme i u kolemjdoucích, avšak duše propojené vlákny lásky, oddanosti a věrnosti nikdy

neprojdou kolem sebe, aniž by za sebou nezanechaly hlubokou stopu a neupevnily základ pro nezbytná setkání v budoucnu. Z každého dobrého setkání bychom se měli upřímně radovat. Život nám nabízí mnoho užitečných poznatků, jen musíme posílit náš ostrozrak, vnímavost a chápání neobyčejnosti. I v obyčejných mezilidských vztazích se dočasné kamarádství, přichylnost nebo láska cení velmi málo. Lidé vždy vyžadují stálost a pevnost, tím spíše pro potřeby duše, protože tato spojení se vytvářejí nikoli na dnešek nebo na zítřek, ale na veškerý nekonečný a věčný čas, který máme k dispozici.

Spřízněných duší existuje velmi málo. Osamělost je údělem silných. Vděčnost a uznání jsou vlastnostmi výjimečných duší. Pouze po mnoha životních zkušenostech se člověk naučí chápat, jak neopakovatelné a cenné jsou vztahy s blízkými bytostmi. Když lidé potkají někoho blízkého, domnívají se, že je to tak v pořádku, a považují to za samozřejmé. A jen po dlouhodobém odloučení a s ubíhajícími lety pochopí neopakovatelnost možných setkání. Jaké je to štěstí, nacházíme-li se v kruhu spřízněných duší! Hmotné podmínky nás naučí, jak si vážit duchovní blízkosti, protože naše pozemské okolí se často skládá z hrubého a nepřátelsky naladěného vědomí. Navrací-li se poutník do rodného domu, má právo očekávat žádoucí setkání. Očekáváme ty, kteří směřují k nám. Hovořím o těch, kteří mají cíl a vědí, kam a ke komu jejich cesty vedou.

Spojení na úrovni ducha je silnější nežli setkání ve fyzických tělech, protože neexistuje-li duševní souznění, pak nám žádná setkání nemohou nic přinést. Pokud však v duších zavládlo souznění, pak je hodnotnější než

setkání v hmotných tělech a předestírá možná budoucí setkání nejen na fyzické úrovni, ale i v nadpozemském světě. Spojení duší velmi plodně obohacuje vědomí.* Duchovní spojení je předběžným stupínkem pro všechna setkání v budoucnu. *My* máme radost, jestliže můžeme být v kontaktu. Očekáváme, že potkáme ty, kteří na nás nezapomněli. Veškerou nejistotu zanecháme v moci magnetizmu duchovní přitažlivosti, jež není pozemského původu, a proto je nadčasová. Ano, ano, ano, osudové setkání se má stát, ono se musí stát. Vzájemná přitažlivost ducha se však nedá změřit pozemskými mírami. Není jí třeba mnoho, všechno přijde později. Málo je těch, kteří nás znají a jsou silní svou celistvostí ducha. Jejich síly budou větší, pokud obstojí v boji se zlem a v boji sama se sebou. Být povoláným na cestu je málo, odpovědět na výzvu také nestačí: je třeba jít a dojít. Silní jsou ti, kdož jsou s námi. Jsou silní, když duchem odvážně kráčí vpřed, jsou silní, když odhodlaně zvažují své kroky. *My* jsme s těmi, kdož jsou s námi. A naše ruka je ochraňuje.

Přání ducha je magnetické. Říkám *ducha*, ale mám na mysli ono velké přání, protiklad pomíjivých pozemských přání. To, po čem duch touží, se vždy vyplní, ať už dříve nebo později, protože vychází za rámec hmotného bytí. Samozřejmě se setkáme znovu, abychom spolu přednesli Vládci výsledky naší práce. Měli bychom se radovat, protože pokud nic jiného ještě nemáme, můžeme si být jistí setkáním v budoucnu. S přípravami na toto setkání bychom měli začít už nyní, a prohlubovat tak zkušenosti a vědomosti, kterých bude pro společnou práci velmi zapotřebí. Toto setkání si vyžaduje dílo Vládcovo – z tohoto důvodu setkání zcela určitě nastá-

---

* *Vztahy duší*: M. Newton, Eugenika 2003 – pozn. vyd.

ne. Radujme se ohni v našem srdci – je to plamen, který jsme zapálili sami. Osudová setkání vždy probíhají pod paprsky.

Ztlumte oheň ducha, necht' svítí pouze těm, kteří jej přijímají, a řekněte jim: „Byli jste zavoláni a odpověděli jste, byli jste slepí a prohlédli jste, byli jste sami, ale osudová setkání vás přivedla k blízkým srdcím.“ *My* přijdeme a setkáme se s nimi, postavíme pro ně ukazatele na cestě a povedeme je. Už dávno je vedeme, oni si to pouze neuvědomují. Ale čas se neúprosně blíží a s ním i čas setkání a loučení.

Karma se tvoří vůlí ducha

Základ vzájemného vztahu s osobami, které mají v životě člověka mimořádný význam, se vytváří jako důsledek neustálých a dlouhodobých snah. Není možné okamžitě vytvořit to, na co jsou potřeba dlouhá léta, a možná i mnohé životy. Vlákno srdce je upevněno v čase. Ono nás přivádí k novým setkáním s těmi, s nimiž jsme se někdy v minulosti museli rozloučit. Avšak nekonečné je to, co je propojeno ohnivými vlákny oddanosti, lásky, věrnosti a společnými snahami. Je samozřejmé, že spojujícím článkem je učitel, to on sjednocuje spřízněné duše. Můžeme předpokládat, že se nic nepřerušilo a nic neskončilo, pouze nastala pauza, divadelní přestávka mezi dějstvími života, ale pouze dočasně, aby všechno mohlo opět pokračovat, jakmile vnější podmínky vytvoří odpovídající kombinaci prvků. To je třeba si uvědomit a vstřípit si hluboko do vědomí, do obrazu, který uchováváme v mozku. Znovu přijdete na Zemi a budete opět spolu, stejně jako se shledáte v nadpozemském světě.

O ty, již nám jsou blízcí duchem a jsou propojení vlákny světla, budeme pečovat s mimořádnou starostlivostí. Takových lidí je velmi málo, o to více však zasluhují naši pozornost a péči. Tato vlákna jsou pevná a silná v projevech hierarchického spojení s lidmi, kteří se nacházejí blízko světlu, učiteli a Vládci. Budeme-li vědomě toto spojení posilovat a rozvíjet nezávisle na podmínkách života, dokážeme je oživit, posílit, a vytvořit tak nové kanály ke sblížování. Tato spojení je možno posilovat a prohlubovat vědomě, a to jak během pozemského života ve hmotném těle, tak i po smrti, v jemnohmotném světě. Jev zvaný *smrt* nemá na silné pocity, jakými jsou láska, oddanost a společné snažení, prahádný vliv. Pocit nad smrtí vždy zvítězí.

Setkání, která mají pro člověka mimořádný význam, jsou vždy karmická, avšak karma se vytváří vůlí ducha. Tkanina karmických spojení je utkána z myšlenek a pocitů. Nejprve probíhají pohnutky myšlenek a pocitů, poté nastupuje karma, jež je důsledkem obou. Mysl bez pocitů je bezmocná, pocit bez mysli nikam nesměruje. Avšak můžeme v sobě pěstovat obojí bezměrně a zcela vědomě, protože víme, že oba aspekty jsou nesmrtelné.

Ona zvláštní úroveň blízkosti, již je možné dosáhnout při komunikaci s Vládce, dodává velmi zvláštní pocit karmické propojenosti dvou mikrokosmů, které jsou k sobě uprostřed nekonečného vesmíru připoutání magnetickou silou. Můžeme přemýšlet o světě mimo nás, o miliardách lidských vědomí, o třech miliardách vtělených bytostí³ a na základě toho pochopíme, jak málo je mezi nimi těch, kteří nám jsou blízcí a s námi pevně propojeni neviditelnými vlákny duchovního spojení; pak zhodnotíme možnosti, jež nám tato skutečnost

nabízí. Můžeme také popřemýšlet nad tím, jak upevnit a posílit vlákno srdce. Smrt pro lásku neznamená nic, to je nesmrtelný pocit, jenž se navíc dá pěstovat neomezeně. Právě pěstování a růst tohoto pocitu určuje budoucnost: ohnivá energie míří do prostoru budoucnosti a vytváří průběh karmy.

Osvobod'te se od karmických setkání a splat'te staré dluhy

Karmický výběr sousedů v nadpozemském světě je stejně důležitý jako ve světě pozemském. To je nezbytný faktor, který je způsobován magnetickou přitažlivostí mysli. Máme-li dostatek síly na to, abychom pozměnili tok myšlenek a průvodních pocitů, můžeme změnit i své sousedy. Toto je možné uskutečnit i přímo na Zemi, ale k tomu je nezbytné, aby nás neovlivňovali ani lidé, ani okolnosti, ani podmínky. Samozřejmě čas od času vyvstane nutnost, která je dána naším úkolem, ale i v takovém případě hraje roli karma.

Jak tady, tak i tam se můžeme octnout v nežádoucím kruhu sousedů, z něžž se můžeme vymanit jen velmi těžko. Jde o karmická setkání, která vyžadují, abychom v sobě něco buď překonali, anebo zúčtovali staré dluhy, případně se něčemu naučili. Je zbytečné snažit se odvrátit nevyhnutelné, karma vyžaduje své. Jen pokud odstraníme své špatné Já, případně překonáme sebe v jiných osobách, můžeme se osvobodit. Ovšem pozor, nepřátelé jsou vtíraví a neodbytní, a dokud nepřestaneme reagovat na jejich vyzařování a neoprostíme se od jejich vlivu, nedají nám pokoje.